

han bedst selv, jeg veed det ikke; de samme Bestemmelser gjælde endnu som dengang, og Regulativet for Forpleiningen er hovedsagelig det samme. Det er engang blevet mig forebragt af rette Bedkommende, at det vilde være til Gavn for Soldaterne under de Anstrengelser, han havde i Felten, at det vilde være gavnligt for Tjenesten, at det vilde formindste de Syges Antal at forhøje f. Ex. Soldatens Kjødportion fra $\frac{1}{2}$ Pd. til $\frac{3}{4}$ Pd. daglig; det blev da af Ministeriet bevilget, og jeg antager, at Ministeriet var ganske indenfor Grændserne af sin Competence. Der er undertiden substitueret et eller andet Næringsmiddel istedetfor et andet, f. Ex. Riis istedetfor Væster o. s. v.; skulde dette ikke være indenfor en Ministers Berettigelse? Den tredje Gjenstand er Soldatens Undermunderingsgebyr; dette var af min Forgænger bestemt til 3 f. Courant, mellem 9—10 Rbfl., det blev af mig nedsat til 2 f. Courant, som udgjør 6 $\frac{2}{3}$ Rbfl.; jeg antager, at jeg var fuldkommen i min Berettigelse, og at jeg derved varetog Statens Lary. Officererne have under visse Omstændigheder, f. Ex. nu i Slesvig, da der skete Indberetning om, at Prisen var meget høj paa alle Fornødenheder, faaet tilstaaet et temporairt Tillæg til det Felttillæg, som de fik før; ligeledes have Underofficererne af samme Grund faaet saadanne Tillæg. Dette, mener jeg, maa i enhver Armee høre under Krigsbestyrelsen, og det har vistnok aldrig nogetsteds været Tilfældet, at slige temporaire Forandringer i Soldatens Lønning og Forpleining førtere under den lovgivende Magt. Med saadanne Indskrænkninger vil ingen Bestyrelse være mulig, og jeg skal viligen overlade samme til den, der vil paa tage sig det; jeg kan ikke undertaste mig en saadan Evang.

Krieger: Jeg troer, at Krigsministeren og Thinget ville erkende, at det var foranlediget ved den høitærede Krigsministers Ytringer, naar man paa Thingets Vegne bliver nødsaget til at tage et Forbehold. Den ærede Minister stiller Spørgsmaalet om Lønningsfastsættelse og Spørgsmaalet om Contracters Afslutning paa lige Linie som lige

Administrationsgjenstande; en saadan Sammenstilling er dog aabenbart umulig. Jeg tillod mig før at bemærke, at Grændsen er vanskelig at drage, at det er dobbelt vanskeligt at finde den i et Land, hvor man staaer paa Overgangen fra absolut Forsatning til en constitutionel; jeg fremhævede, at der vistnok var det bestemteste Dnske om, i den Henseende slet ikke strengt at gaae i Rette med den høitærede Krigsminister, men at der derimod var Dnske om, at i Fremtiden en skarp constitutionel Opsættelse af Forholdene i saa Henseende maatte blive gjort gjældende, og, naar den ærede Minister derpaa svarede, at der i den Ytring laae en Mistillid, saa vil jeg tillade mig at vende det om og sige, at der i den ærede Ministers Ytringer laae en Mistillid baade til hans egne Kræfter og til Thinget. Mistillid til hans egne Kræfter —, thi jeg kan ikke troe, at det virkelig kunde være hans Mening, at han ikke ligesaavel under Gjennemførelsen af de constitutionelle Regler skulde kunne føre sit Ministertium, saaledes som før, og kunne gjøre det ligesaavel, som man seer Krigsministeren gjøre det i Frankrig, hvor det dog er ganske vist, at Krigsbestyrelsens Energi er usvækket, er haandhævet lige til det yderste, og hvor dog tillige constitutionelle Former strengt blive iagttagne; Mistillid dernæst til Thinget — som om Thinget ikke skulde være villigt til at gaae ind paa de Lovforslag, som i den Henseende blive fremsatte af Krigsministeren efter Overveielse af Forholdene; som sagt, jeg ønsker ikke at forfølge Forhandlingerne; men jeg troede det nødvendigt paa Thingets Vegne at tage dette Forbehold.

Formanden: Der er begjæret Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Jespersen, With, Hoier, Gram, Damgaard, Poulsen, Gottlob, Willens, Hall, Kampmann, Boserup, L. Hansen, Fuglede, Sørensen, Ottesen, Scholer og J. Christensen.

Med den derpaa foretagne Afstemning blev Afslutning ved tagen med 32 Stemmer mod 27.

Man fik ved derpaa til Afstemning, hvorved: